

תל-אביב, 28.6.1944

שיחה עם הח"ח ליפסקר וטאול ס.

ח' ליפסקר: הסאלה היא של פעולת העליה והחלוצ. הועדה המסתמלת בדבר מאשרת את הטוענים של הקיבוץ המיוחד וחבר הקבוצות, ביחוד של הקבוץ המאוחד ללא כל סאלות, אך בהנציה לאיסור מועמדים של הקבוץ הארצי שתעוררות סאלות עקרוניות וסעסיות. לסעסה נשלחו עד היום כל החברים לפעולה בבגדאד על ידי הועדה, וכאשר התעוררו סאלות עקרוניות של החלוצ הודעת: אם יש ססורת פעולה בבגדאד, אני מקבל עלי להמשיך לפי המסורת הזו. כולם אוסרים הנעססתה עבודה טובה, עבודה סועילה.

• גינתיים נתקבל סכתב חתום על ידי הח" דובקין, שכל הסליחים לפעולה תנועתית-חגיגותית יאוסרו על ידי מחלקת העליה של הסוכנות היהודית, סאלתי אם זה יהיה לחץ סאנחנו נקבל את החלוצ האחיד, בבגדאד ובעיראק הננו ססכיסים לעבוד יחד עם כל החברים, אך בעובדה יוצא סאיני יכול לעבוד.

דב"ו: היש דעה לחברים בועדה?

ח' ליפסקר: כאשר אני שוחחתי עם טאול, הוא הציע לי לבוא אליך כאיש הסוכנות, ושאתה תכריע.

טאול ס.: אני רוצה קצת להרחיב את היריעה. בראשית פעולתנו היו כמה ארצות, שסום סוסד לא היה יכול להגיע אליהן, באופן טבעי, בלי כוונה, היינו סוכרים להקיף כל סטחי הפעולה. כאשר הפעולה התפתחה, התחילה איזו דיסרנציאציה ובצדק; עכסיו הסב הוא כזה: הפעולה החינוכית שנעססה בבגדאד נעססה ברוח העקרונות של החלוצ האחיד, לטרות שלא כל החברים היו שלמים עם הרעיון כשלעצמו. כל ססיה סדרך זו, אנחנו רואים כאסון לתנועתנו ולתנועת החלוצ. בסידה שסולחים אנשים לפעולה לסען העליה, אנחנו סטתדלים לקבוע לפי ההכסרה בענין זה, אבל אם הדברים הם בתחום הפעולה החינוכית הסאלה מוצגת בכל חריפותה, האם אנחנו יכולים לסלוח איט-סאינו מקבל עליו את העקרון של החלוצ האחיד. ברנע זה ישנה פרסה סביה גם בסונים.

דב"ו: אבי מסתל בענינים אלה מסעס ההנהלה הציונית, לא שום סוסד אחר. אני רוצה שהסוסר הצעיר יוכל לסלוח סליחים לכל

מקום, לא כי אני טרופה סהם, אינני טרופה גם סאחרים, אבל נראה את העבודה כפי שהיא צריכה להיעשות, לפי הסבב והתנאים, ייתכן שאנחנו סוגים, אבל עלינו האחריות, והאחריות גדולה ביחוד בארצות שכל דבר זה נמצא בסבב קשה, ואם לסטל נצטרך לטלות איס להונגריה נחמיר בו יותר מאשר באיס לאנגליה.

בארצות אלו הצענו למסקנה סצריך להיות חלוק אחד, כלומר שאותם הדברים שהסליחים יסריסו בלב הנוער יהיו אותם הערכים שהם סוכרים על ידי התנועה החלוצית כולה, וסתוך זה שהם סוכרים על ידי התנועה החלוצית כולה, הם סוכרים על ידי התנועה הציונית כולה, ולא יותר. אני חושב שספסיק אם נחנך לעבודה, לציונות, לעליה, להגשמה, להגנה, לעברית, לעבודה סאורבנת, להסתדרות - זה הכל.

איננו סחוייבים לחנך את הנוער לקיבוץ דתי או לקיבוץ אנטי-דתי, ואין אנחנו סחוייבים לחנך אותו שיהיה בקיבוץ או שיהיה בסובב, יבוא לארץ יבחר לו את דרכו.

להביא ויכוחים אלה לנערים אלה בתנאים בהם הם נתונים, אנחנו רואים נזה נזק רב, ולזאת לא נתן יד. אין לנו שלטון, אלה סאינם ססטימים לכך, אם יוכלו - יביעו, אנחנו לא נעזור להם להביע בתנאים שלא נראה סזה לצורך ציוני, לא נעזור להם, בסקרה סאנחנו נראה נזק לא נעזור.

לא נעזור גם להסוסר הצעיר, הסוסר הצעיר יכול להיות לברכה בכל מקום אסר אליו יגיע, אבל אם הוא יוכל לעשות את העבודה לחי התנאים האלה, עזרה להסוסר הצעיר, ביכול הסוסר הצעיר בכל מקום שיגיעו לנו, בכל הארצות בלי יוצא מן הכלל, אבל על חי התנאים סקבענו.

ח' ליחסקר: אתה אינך ספריד בין בנדאד והארצות האחרות

דב"ג: יס לי עוד בירור אתכם בענין סצרים, אני חושב שאתם גורמים נזק רב. אינני עושה זאת ולא אעשה זאת עכסיו, על סנת שלא יאסרו לי סאני עושה זאת סתוך סיקולים סל בחירות, ולכן יס לי זמן, אבל לאחר הבחירות נסוחח אתכם בענין זה, כי הענין אינו בסדר, הוא אינו לסובת הסוסר הצעיר, לדעתי הוא אינו עושה טרות טוב לעצמו, אם נא יס לו סיקול עמוס יותר.

איני יכול להתאחד לענין בגדאד, נעזר לאנשי הוטרס הצעיר להשתתף בפעולה בתנאים שאנחנו חושבים שהם הכרח ציוני וחלוצי, בתנאים אחרים - לא.

ח' ליפטסקר: אני מבין מדברייך, שאם אני סועך שאם בבגדאד נסתיך במטורת, תהא לנו אפשרות פעולה.

דב"ב: אותי אינה מעצינת הסטורט, אנחנו איננו כותים עליך. נישוקים,

הנישוקים כותים אותי, אני מניח לך תנאים לפעולה, לא

נישוקים. מה שלי בחוץ כחבר ההנהלה, שאתה תתחייב לפעול עם לפי אותם התנאים שאנחנו חושבים שזה הכרח ציוני.

ח' ליפטסקר: זאת אומרת שאחתום על חלוץ אחיד?

דב"ב: אם אתה מציג כך את ענין החלוץ האחד - יהא כך. לי לא

בחוץ שאתה תחתום, אין אני מבקש סמך דבר, אתה רוצה סמך

איזה דבר, ואל תשאל אותי בלשון כזו, כי זה מזכיר לי איך ידועה, שדוהא

לחתום. איני דורש סמך שום דבר. אני אומר לך, שאנחנו רוצים לחתף את

הוטרס הצעיר כגוף ציוני חלוצי בחיבור הנוער בגולה בכל מקום ומקום;

במקומות ששם דרושים תנאים מיוחדים כפעולה זו, אנחנו רוצים לחתף אתכם

על אותם התנאים; אם אתם אינכם יכולים לעמוד בתנאים אלה - לא נוכל

לסתף אתכם; אנחנו רוצים לסתף אתכם - אך אתם אינכם יכולים.

ח' ליפטסקר: בבגדאד נעבוד כסו שליחים אחרים.

דב"ב: איני מדבר עם שליחים אחרים, אני מדבר אתך, גם לאחרים אומר

בדיוק אותם הדברים; הם צריכים להביר שיעבדו לפי התנאים

שנקבעו על ידי ההנהלה הציונית; כשראיתם צורך לעצמכם ללכת למצרים

בלי ההנהלה - הלכתם בעצמכם, בלי ההנהלה, אתם חושבים שאין לכם צורך

בהנהלה הציונית ובחסידיה הציונית.

ח' ליפטסקר: אם אנחנו איננו מסכימים להחלטה אחת של ההסתדרות הציונית,

דב"ב: זו לא רק שאלה של החלטה אחת, יש לכם חברים בועד המועל

הציוני.

ח' ליפטסקר: אנחנו יודעים את התנאים המיוחדים של בגדאד, אנחנו איננו

רוצים לעבוד באופן סיפאראטי.

לדעתי בכל זאת לפי הערכתי את המציאות והעובדים שם, מה

סאני רואה שם, אני מניח את הבירור העקרוני.

דב"ב: אני רוצה את הסתמכותכם בכל מקום וסקום, באותם התנאים כמו
אחרים, בארצות אלו כך הם התנאים, וכך שם תתנהל העבודה,
במידה שזה תלוי בנו. אם אתם רוצים להשתתף בתנאים אלה - תבוא עליכם
ברכה. אתה חושב שאינך יכול לקבל את ענין החלוקה האחד בבגדאד - לא אכף
עליכם.

ח' ליפסקר: האם זו היא תוצאתך, אני חושב שאיני יכול לקבלה. חשבתי
שנוכל לגסור לאחר הודעתי, שאנחנו מבינים שאנחנו צריכים
לעבוד יחד ונעבוד יחד.

דב"ב: אחד התנאים הוא יחד.
ח' ליפסקר: אם עושים באיזו ארצות עבודה נפרדת; דוגמת מצרים, שהיינו
שם לפני שהתנהלה שלחה שם שליחים, האם איננו רשאים לקבל
עידוד מהתנהלה הציונית?

דב"ב: בטבילי העובדה אם עשיתה קודם או לא עשיתם, אינה אופרת
כלום. אם יש צורך לעבוד עכשיו, או לעבודתכם עכשיו, תעבדו
בם אם לא עבדתם קודם. אם עכשיו מתוך מסיבות סיוחיות צריך לנהל את
הפעולה הציונית במסגרת מסוימת, העובדה שניהלתם את העבודה במסגרת אחרת
אינה סונה כלום.

אני ליי שעה איני מקשר את עבודתכם בארצות אחרות עם עבודתכם
במצרים, אבל במצרים העובדה שעבדתם קודם אינה מתרת עבודתכם שהיא כאשר
היא סדוקה לענינים הציוניים חלוציים, מתוך זה ליעתי גם להטוסר הצעיר;
הטוסר הצעיר אינו יכול להבנות מתוך גזק ציוני חלוצי, כרגע אולי כן,
אך לא לתמיד. בארצות אלו - סוניס, מצרים, בגדאד, עיראק וכו' צריך
לנהל אתה עבודה החלוצית ציונית החינוכית בתנאים אלה, גם אם קודם
התנהלה אחרת.